

ÄNGLAVÄRLDENS JUL

Dora van Gelder

För dem som studerar och försöker förstå livets inre sidor är Julhögtiden en helt underbar verklighet - en mycket större verklighet än de flesta av oss tror, eftersom den omsluter allt liv i Naturen och inte bara mänskligheten. För oss är julen Herrens födelse, födelsedagen för Hans fysiska inkarnation på jorden. Därför försöker vi göra den till ett tid där fred och god vilja mot våra medmänniskor och där enhet och broderlig kärlek kan få råda. Men har vi någonsin funderat över hur en sådan enhet är möjlig kring jultiden, eller varför är det just vid denna tiden på året som människor verkligen känner och har god vilja gentemot varandra och tänker på givande och inte tagande? För "julglädjen" är välbekant och så vida spridd, så genuin och så verklig att vi måste söka djupare för att finna en förklaring till den än vad som kan finnas i åminnelsefirandet av Kristi födelse, vilken så få tycks lämna plats i sina hjärtan.

De som utvecklat sitt inre seende vet att det finns en inre, dold sida av julen vilken den s.k. vanliga människan knappast anar, trots att hon reagerar på dess inflytande. Vi måste komma ihåg att hela världen myllrar av skaror av fysiska väsen, änglar och ärkeänglar och alla de Himmelska Härskarorna som i de flesta fall står på en högre utvecklingsnivå än vi själva och som har ansvaret för ledningen och kontrollen av alla naturens skeenden. Det är deras tankar och känslor som spelar en så avgörande roll i skapandet av den speciella atmosfären av god vilja som är så märkbar kring julen, och vid denna tiden på året skälver hela jorden i tjusning från de underbara krafter änglarna utstrålar och från Kristi mäktiga välsignelse som nedstiger till svar på deras tillbedjan.

Under hela Advent-tiden såväl som under flera veckor före sker på olika sätt förberedelser för firandet av den stora högtiden, inflytandet växer sig starkare och blir mer och mer intensivt allt eftersom dagarna går, för att slutligen nå höjdpunkten på Juldagen. Världen öppnar sitt hjärta för Herren som en blomma öppnar sina kronblad för solen och en mäktig ström av kärlek och kraft utgjøtes av Kristus själv som den andra personen i Treenigheten.

Men vi får inte förledas att tro att det är en fysisk födelse som änglarna firar med en sådan glädje och kraft. Herren Kristus är för änglarna såväl som för oss Herren och Läraren, men de ser Honom inte som människa utan som en ängel, och detaljerna kring Hans fysiska liv på jorden hör snarare samman med den mänskliga uppfattningen om Honom än med änglarnas.

Änglarnas syn på livet skiljer sig verkligen från den mänskliga. Oftast ser vi på universum med formen som utgångspunkt, vi tänker först på formen och först därefter på livet som vitaliserar och besjälar den - det är det typiskt mänskliga sättet att se på tingen. Och även när den inre synen är öppnad och de osynliga världarna kan ses, fortsätter den mänskliga iakttagaren med att först se efter formsidan i dessa världar, och endast senare ser han medvetandet som verkar och "leker" sig genom de olika formerna. Änglarnas synsätt är det rakt motsatta, först ser de till livet eller medvetandet och därefter bara som ett andrahandsbetraktande på formen som livet omsluter - det är det typiska sättet änglarna ser på det. Om vi t.ex. ser på människan, skulle vi först se på hennes fysiska kropp, sedan på hennes känslö- och tankeskikt, där vi ser deras olika färger och linjer och utifrån deras finhet i sitt utförande kunde vi sen skapa oss en uppfattning om hennes inre möjligheter och karaktär. Men ängeln skulle se på människan med utgångspunkt från medvetandet, den skulle se hur

långtgående eller djupt Guds Liv var manifesterat i henne, hur många krafter eller energier kunde genomlysas henne, och först sedan skulle den se på de högre skiktens form. Detta är den avgörande skillnaden i de två utvecklingslinjernas synsätt.

Änglarnas uppfattning om Julen är i motsvarande grad väldigt annorlunda vår. Vi ser Julen som åminnelsen av Kristi födelse till människa och det är för oss huvudsakligen uppmärksammandet av en ceremoni, av en form, även i kyrkans traditionella gudstjänster är högtidernas formsida den förhärskande. Men änglarna ser Julen från livs-sidan, som en vändpunkt för Naturens alla krafter på varje plan och varje nivå, som en tid då en samlad och mäktig utgjutelse av skapande kraft och andlig energi utgår från Gud själv. Julen på det norra halvklotet infaller strax efter den kortaste dagen på midvintern, emedan den i delar av det södra halvklotet firas efter den längsta dagen på midsommaren och därigenom markerar Julen en punkt av balans och djup innebörd i de inre världarna i naturen. Förändringen mellan de negativa krafter som medför ett avbrott i de skapande krafterna under vintern, och de positiva, dynamiska energier som får jorden att slå ut i blom under våren, den förändringen sker under Julen. Det är för att påbörja och möjliggöra denna enorma förändring av polaritet som Julhelgen firas med sådan glädje både på jorden och i himlen.

Det är i sanning en födelse som firas - inte enbart den fysiska födelsen av Kristus i Palestina, inte enbart Solens symboliska födelse, utan en långt mer fantastisk födelse av den inneboende Kristus i Naturen, den årliga förnyelsen och återuppvaknandet av skapande liv, så underbar och strålande vilken når sin fulländning vid den stora påskhögtiden - ljusets överväldigande triumf över mörkret, av skönhet över formen.

Solsymboliken och solen blir på grund av föreningen med den himmelska eller kosmiska Kristus alltid symbolen för och på något mystiskt sätt den verkliga kanalen för Kristus själv. Solsymboliken framträder högst påfallande i alla de stora religionerna Kristus, Världsläraren har givit oss och dessa stora högtider i naturen har observerats av människan sedan tidernas begynnelse just för att människan är en del av Naturen och delar hennes dolda liv, vare sig hon är medveten om det eller ej.

Änglarna är de förmedlare Kristus använder i Naturen, de kontrollerar och balanserar hennes mäktiga krafter, styr hennes utveckling i alla dess många aspekter och agerar som kanaler och redskap för det Gudomliga Livet och den Gudomliga kraften ut över hela skapelsen.

Årstidernas cykliska växlingar är uttryck för Guds medvetande, men det är änglahierarkien som är hans förmedlare och som är ansvariga för frambringandet av växlingarna i de lägre världarna. Därför är Julen en tid av oerhörd aktivitet i änglavärlden, kraften eller energien från änglariket koncentreras tillfälligt på det stora arbete av förberedelser inför tillströmningen av nytt Liv och alla änglar, vare sig deras arbete i första hand är förknippat med. Naturen eller inte, hjälper till i denna stora kosmiska högtid. De ger sig själva i Kristi tjänst genom att hjälpa till vid frambringandet av denna inre födelse. De observerar förändringarna med största intresse och entusiasm och ger all sin kraft till arbetet och helt naturligt utvecklas de genom att göra detta. Denna förmåga att arbeta med Naturens processer beror på det faktum att änglarnas medvetande är riktat mot evolutionens livs-sida och därigenom det som har att göra med nedströmningen och utflödet av liv. Detta sker till stor del genom änglarna och står inom deras ansvarsområde.

Det är en stor skillnad mellan det inflytande som strömmar ut under Jultiden på det norra respektive det södra halvklotet. På grund av olika orsaker är norra halvklotet centrum för livet på jorden, och innehåller de olika kanaler som formar både människans och naturens utveckling; emedan det södra halvklotet i det förgångna har varit mindre vitalt i sina naturliga krafter och energier, ett faktum som till viss del kan förklara skillnaden mellan Europeisk och t.ex Australisk vegetation. Det finns en skillnad även hos de änglar som styr utvecklingen och allmänt sett kan man säga att de två halvorna av jordytan innehåller kompletterande drag, positiva och negativa vilka tillsammans formar en perfekt helhet. Emedan det på norra halvklotet är en sann födelse som sker under Julnatten, en födelse som mycket nära och vackert överensstämmer med ett litet barns födelse, är det på det södra halvklotet snarare ett fördjupande av Livet som sker. Ytterligare ett nedstigande av Kristus in i former redan förberedda att mottaga Kristus-livet.

Ett barns födelse markerar Själens första kontakt med den nyfödda kroppen och det är en tid med mycket glädje och stor lycka. Men en fördjupning av livssidan äger rum när barnet når sjuårsåldern, då själen för ner mer och mer av sig själv till sin nya kropp fram till det att den till fullo har kontroll över kroppen vid mogen ålder.

Detta är en svag antydning på skillnaderna mellan Jul på det norra och södra halvklotet. I norr är glädje, Kärlek och Skönhet det dominerande och på södra halvklotet är det Kraft och Styrka som tycks flöda ut, ett fördjupande av Kristus-livet i Naturen snarare än Hans mystiska födelse. Skillnaderna är slående och mycket intressanta för den som kan uppfatta dem.

Änglarnas stora förberedelsearbete inför Julen börjar till och med före Advent och når gradvis sin kulmen mot slutet av december. Arbetet har två sidor, där den ena är ett arbetande nerifrån och uppåt, en manifestation av Guds skapande livskraft vilket vi kallar Gud den Helige Ande- ett skeende av livgivande och belevande av naturens krafter, av återuppbyggnad och öppnande.

Den andra sidan är ett utflöde uppifrån och nedåt, ett verkligt nedstigande av Gud Sonen - där det är ett inspirerande och besjälade som sker. Den första sidan berör utflödet av de oerhörda energier inifrån jordens centrum, världens hjärta i vilket Gud den Helige Ande manifesterar sig på ett speciellt sätt. Kraften strålar genom hela världen, från centrum till periferi och som distribueras eller förmedlas av änglahierarkien knuten till livet och naturens utveckling för att användas av dem i deras förberedelsearbete. Dessa är de rensande och renande, de skapande krafter vilka möjliggör nedströmningen av nytt liv, vilka förbereder världen till att mottaga Kristus i sitt hjärta; och det är intressant att notera att vi i Liberala Katolska Kyrkan är instruerade att använda några av dessa starka krafter under Advent-tiden.

Men förberedelsearbetet berör inte enbart de änglar som har delar av jordytan inom sitt ansvarsområde även om de har en stor del i det arbetet, det sträcker sig ut i många intressanta och oväntade riktningar. Vissa grupper av änglar tar som sitt arbete att koncentrera sina energier på denna sidan av Guds liv, och att genom sin tankekraft generera och sprida energier som kan användas av de änglar som arbetar med naturen. Andra arbetar mer från intuitionella och emotionella nivåer och uppväcker enorma krafter genom sin tillbedjan, krafter vilka på motsvarande sätt användes i det allmänna förberedelsearbetet.

Andra återigen hjälper till i arbetet genom att delta i de ceremonier som

hålls i änglavärlden vid denna tid och den kraft som strålar ut ifrån dessa ceremonier används också i den skapande process som så att säga skisserats från ovan. De ceremonier kyrkan firar under Advent-tiden medför sin andel och därigenom ansluter sig mänskligheten om än till stora delar omedveten, i den stora och mäktiga förberedelsen av Kristi födelse i naturen. Sådan är denna första aspekt av förberedelsearbetet, den sidan i vilken Gud den Helige Ande manifesterar sig så helt speciellt.

Den andra aspekten eller sidan av änglarnas förberedelse berör nedstigandet av Gud Sonen, den mäktiga händelse som är det utmärkande draget för julhögtiden. För precis som Kristi nedstigande i inkarnationen är mässans huvudsyfte; precis som hela arbetet med att bygga ett andligt tempel i de inre världarna, ett utflöde och utgivande av kraft och kärlek och hängivenhet från änglar och människor inte har ett annat syfte än förberedelsen för en kanal för nodstigandet, mottagandet och förmedlandet av de krafter och energier som så frikostigt strömmar ut från den inkarnerade Herren; så är huvudorsaken med Julhögtiden Kristi födelse i naturens världar. Detta är den centrala punkten, det klimax mot vilket hela den långa förberedelsen leder. Och det nedstigandet är ett mycket verkligt och underbart faktum, för precis som under Alla Helgons - tiden de inre världarna står i en helt speciell och nära förbindelse till den yttre världen och därigenom ett genomträngande och en kontakt med dem är mycket lättare än under andra tider på året, så står Kristus själv mycket närmare allt skapat just under Jultiden.

Han är mycket närmare både änglar och människor än under andra tider på året. Det är som om en större del av kraft manifesterade sig genom Kristus - personen som är den andra aspekten av Treenigheten, av Honom själv som är Sann Gud av Sann Gud, Sant Ljus av Sant Ljus, och det är som om det dolda ljuset sken än starkare genom Honom, Han som Är Ljuset.

Dessa saker är heliga och svåra att förstå för oss, men det minsta man kan säga är att under Julen drar änglarna och faktiskt hela naturen sig mycket nära Herren, och upplever Honom med djupaste tillbedjan som en definitiv och uppenbar Personlighet, som en Inkarnation av Gud själv på jorden. Hans Liv nedstiger i Naturen på sätt som vi knappast kan förnimma, så att hela världen fylls av Hans mäktiga välsignelse, hänförs av vibrationen från Hans kärlek och frid.

Detta är varför Julen alltid säges representera den första stora Invigningen, Kristi födelse i människan; för Kristi nedstigande i naturen återspeglas i nedstigandet av den personlige Kristus, det dolda ljuset i människan, in i våra egna hjärtan vilka också är en manifestation av den andra personen i Treenigheten. Samma aspekt av det Gudomliga Livet manifesterar sig i naturen under Jultiden och i människan vid invigningen av Hostian (Nattvardsbrödet) vid varje tillfälle den Heliga Eukaristien eller mässan som den kallas firas.

Därför kan man om Juletiden säga, att hela världen pånyttföds och pånyttinvigs, uppstiger varje år in till en allt rikare, högre och hittills ouppnådda medvetenhetsplan. Sannerligen, Guds mäktiga kraft dras både ovanifrån, från Himlen och från jorden nedan, och hela världen glädjer sig åt den rikedom av glädje och lycka som så frikostigt strömmar ut under denna fantastiska tid.

Det är i anknytning till denna andra aspekten av förberedelsen som de mest fantastiska dragen i Julhögtiden uppenbarar sig. Hela perioden under Adventveckorna, men särskilt just före själva Juldagen flödar änglahierarkien ut sin fullständiga kärlek och tillgivenhet inför Herrens fötter. Kristus den Inkarnerade kärleken, och det mäktiga svar som nedstiger från Honom strömmar på motsvarande sätt ut över naturen och ger den kraft från en ny

källa, från en ny aspekt av det Gudomliga Livet. Denna underbara hängivenhet och förundran når sitt klimax på julnatten, när hela jorden vibrerar och skälver från vågorna av tillbedjan som uppstiger till Herren från hans oräkneliga änglahärskaror över hela världen, vågor vilka översvämmar jorden med mild rosa och ljusblå heliotrop. Och som svar strömmar Herrens kraft ned i en underbar välsignelse av frid och kärlek.

Kan man annat än förundra sig över att med all denna dolda tillbedjan och välsignelse den s.k. ”julstämningen” sprids över världen, att människor känner sig vänligt sinnade mot varandra och mot Gud? För änglarna hjälper människan så långt hon någonsin kan bli hjälpt, intensifierar alla hennes högsta ideal, uppväcker hennes tillbedjan och hennes kärlek och för att ge kraft åt de gamla vackra orden i den traditionella hymnen, ”Ära vare Gud i höjden, frid på jorden till människor av god vilja”. Men detta är inte allt, för den mystiska födelsen firas inte enbart i färger utan också i ljud och de stora änglar som har musiken inom sitt ansvarsområde har sin underbara funktion att spela i Julhögtiden och påverkar genom sin förtjusning ytterligare firandet i de inre världarna. Men deras himmelska musik påminner inte längre om harpor och violiner utan snarare om ett klockspel med tiotusentals välljudande silverklockor.

Varje ängel, tycks det, är som en klocka och varje klocka som en ton i den mäktiga harmonien. Julklockornas ringande kan höras under hela Advent-tiden, men på Julnatten och under den följande juldagen samlas änglaväsendena runt Herren förenade i en enda strålände lovsång och den svallande musiken från klockornas brusande ljuder fram i en enda stor hymn av ära och tjänande till Kärlekens Herre. Denna ”himmelska” musik samlar samman allt levande, harmoniserar och fin stämmer hela världen, översvämmar den med Gudomlig skönhet, skönhet som reflekteras i skogens och bergens skönhet, från sjöar, träd och blommor och alla de underbara tingen på jorden.

Sådan är Julhögtiden i de inre världarna, en tid av underbar kraft och förvandling både för änglar och människor, en tid av nära och intim gemenskap med vår Herre Kristus. Om vi kunde samarbeta med änglarna i deras arbete måste vi tillfullo förstå ”julstämningen” inom oss själva. Vi måste åsidosätta alla själviska och självcentrerade tankar och verkligen gå in i tjänandet av våra medmänniskor. Jultidens nyckelord är tillbedjan och kärlek. Tillbedjan till Kristus och kärlek till våra medmänniskor i vilka Han finnes dold.

En praktisk övning som kan vara till hjälp för dem som önskar att fördjupa sig mer i tingen och själv-uppleva inifrån ”julstämningen” är att anstränga sig att blanda sitt eget medvetande med naturen, att genom att t.ex. se på någon vacker naturscen, försöka se den inifrån livs-sidan som änglarna ser den, att förstå något av de dolda krafter som formar den och gör den vacker och att sedan dra dessa krafter in till sig själva. Då kan vi förnimma den känsla av enhet, kärlek och glädje som på ett så speciellt sätt kännetecknar Jultiden och därigenom öppna oss till att bli kanaler för de utströmmande krafterna. Men framförallt måste det vara perfekt harmoni mellan oss själva och andra, om vi önskar fira Julen på ett riktigt sätt. Det är en nödvändig förutsättning om Julens krafter och energier skall flöda genom oss. Kristus bor i varje människas hjärta och genom att tjäna våra medmänniskor tjänar vi Kärlekens Herre själv, direkt och personligt.

Och slutligen, som Han själv sade för länge sedan: ”Vad ni inte har gjort för någon av dessa minsta, det har ni inte heller gjort för mig.”